

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 28. An sit simonia, pro Beneficio pecuniam dare patrono hæretico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

133 Q. 28. An sit Simonia, pro beneficio pecuniam dare Patrono hæretico. R. §. 1. *Leß. in Auct. v. Beneficium, casu 6.* absolute affirmat, ideoque consulit, ut à Papa petatur collatio, simulque dispensatio, ut cum Patrono hæretico transigi possit de fructibus; estque sententia hæc tutior & communior.

134 §. 2. Si hæreticus (idem est de excommunicato) sit publice denunciatus, amisit Jus Patronatus, unde frustra ab illo peteretur nominatio, ita *Nay. & alii cum Sanch.* in Conf. L. 2. c. 3. d. 51. n. 10: Si autem non sit publice denunciatus, uti non sunt in his partibus, *Covarr. & Henyq.* adhuc dicunt amisisse Jus Patronatus, quamvis Ecclesia ob causas in hoc dissimulanter se gerat, & permittat eos agere, atque si Jus haberent: ex quo deducunt aliqui, si hæretico tali detur pecunia, non dari pro re spirituali, circa quam ipse nullam potestatem habet, sed dari pro nihilo, & quidem illi, qui tantum impedire potest, non autem juvare, adeoque non committi Simoniam: sed contraria sententia, quod nempe in hæreticis toleratis maneat Jus Patronatus, longè communior est & probabilior, quam probat *Sanch. de matr. L. 3. d. 22. à n. 31.*, unde ex hac causa non excusaberis à Simonia, si pro beneficio des pecuniam Patrono hæretico.

135 §. 3. Probabile est non esse Simoniam, si des pecuniam Patrono hæretico, qui alioquin beneficium illud erat collaturus A catholico, vel etiam Catholico certò indigno; aut sibi retenturus; etiamsi contingat, ut occasione datæ pecuniæ tibi conferatur beneficium. Ita cum aliis multis *Ar. d. T. 2. P. 2. T. 6. q. 11. & Verj. in Past. Miss. T. 4. a. 11. & 12.* Ratio est, quia primaria intentio offerentis pretium est & esse debet, redimere vexam Ecclesiæ,
quæ

quæ Jus acquisitum habet, ut beneficia conferantur idoneis Ministris, & vexatur injustè, si conferantur hæreticis vel indignis, aut si maneat inter manus hæreticorum; talem autem vexam redimere licitum est etiam illi, qui non habet Jus in beneficio, uti dicitur à n. 138. ; quo posito non est illicitum sperare aut se offerre ad tale beneficium, nam cum debeat uni conferri, quamvis vi pretii mei non voluerim nec potuerim Patronum obligare ad conferendum mihi, tamen jus petendi habeo æquè ac alius; inò nunc congruum est, ut mihi potius detur quàm alteri, quia Ecclesiæ bonum procuravi, ergo & agere possum, ut mihi conferatur; nec censëbor per pecuniam mihi parasse viam ad beneficium, nisi remotè & indirectè, quod nullo Jure prohibetur.

§. 4. Consequenter docet *Verj.*, etiam posse ¹³⁶ aliquem oblato pretio in simili circumstantia vexatæ Ecclesiæ transigere cum Beneficiato hæretico vel indigno pro resignatione talis beneficii; in partibus tamen catholicis hæc non licent, quia Ecclesia hic non ita vexatur, sed potest per se remedium adhibere, repellendo inhabiles vel indignos.

§. 5. Quando beneficium debet à Patrono hæretico sinè perniciofa dilatione conferri, vel conferendum erat Catholico digno, non est licitum offerre pretium, multò minùs est licitum, ut Catholicus competitor plus offerat, quàm obtulerit prior alius competitor catholicus, nam hic non redimeretur vexa Ecclesiæ, sed ad summum propria vexa illius, qui beneficium petit, nulli autem licitum est in re beneficiaria redimere propriam vexam, nisi habenti Jus acquisitum in beneficio, uti jam dicitur. ¹³⁷